

ఆత్మక దివం మరియు మూడు రకాలైన

ఆత్మక దివపు పురుగులు....I-2-76

అన్ని రకాల చక్కాల నుండి విడిపించి చక్కవర్తి మహారాజుగా తయారు చేసేవారు, సదా
జాగ్రత్తి జోతి, ఆత్మక దీపం అయిన పరమపిత శిష్టుడు అన్నారు -

ఈరోజు ఆత్మక దీపం ఆత్మక దీపపు పురుగులను చూస్తున్నారు. దీపపు పురుగులన్నీ
ఒకే దీపానికి స్వాహ అయ్యేటందుకు నెంబరువారీగా తమ ప్రయత్నంలో నిమగ్నమై ఉన్నారు.
నెంబరువన్ దీపపు పురుగులకి స్వయం యొక్క అంటే ఈ దేహభిమానం యొక్క ర్యాత్రి పగలు,
ఆకలి దఫ్ఫికల గురించి, తమ నుఖ సాధనాల గురించి, విక్రాంతి గురించి ఇలా ఏ విషయం

యొక్క ఆధారం లేదు. దేహం యొక్క అన్ని రకాల స్వతులను కోల్పోయారా అంటే నిరంతరం దీపం యొక్కప్రేమలో లవలీనం అయ్యారా? ఎలాగైతే దీపం జ్యోతిస్వరూపమో, ప్రకాశ మరియు శక్తిరూపమో అదేవిధంగా దీపం సమానంగా స్వయం కూడా ప్రకాశం మరియు శక్తి రూపమేనా? రెండవ రకమైన దీపపు పురుగులు దీపం యొక్క ప్రకాశం మరియు శక్తిని చూసి దీపానికి తప్పక ఆకర్షితం అవుతారు, దీపానికి సమీపంగా వెళ్లాలనుకుంటారు, సమానంగా అవ్వాలనుకుంటారు కానీ దేహభిమానం యొక్క స్వతి లేదా దేహ సంబంధాల యొక్క స్వతి, దైహిక వైభవాల స్వతి ఇలా దేహభిమానానికి వశమై ఆ తమోగుణి సంస్కారాల యొక్క స్వతి దీపానికి సమీపంగా వెళ్లే సాహసాన్ని లేదా కైర్యాన్ని ధారణ చేయనివ్వటం లేదు. ఇలా ఖిన్న ఖిన్న స్వతుల యొక్క చక్కంలో తిరుగుతూ సమయాన్ని పోగొడుతున్నారు.

మొదటి నెంబరు - లవలీన దీపపు పురుగులు అంటే బాబా సమాన స్వరూపాన్ని మరియు శక్తులను ధారణ చేసేవారు, బాబా యొక్క సర్వ భజనాలను స్వయంలో నింపుకునేవారు, సమానంగా అయ్యేవారు అంటే లీనం అయిపోయేవారు అంటే అర్పణ అయిపోయేవారు.

రెండవ నెంబరు - అనేక రకాలుగా చుట్టు తిరిగేవారు అంటే అనేక స్వతులనే చక్కం తిరిగేవారు. వారు లీనం అయిపోయేవారు, వీరు అలోచించేవారు.

మూడవ నెంబరు - వీరు దీపాన్ని చూసి ఆకర్షింపబడతారు కూడా, అలోచిస్తారు కూడా కానీ సంశయం యొక్క చక్కంలో ఉంటారు. అంటే రెండు పదవల్లో కాలు పెట్టాలనుకుంటారు. అంటే మాయ యొక్క అల్పకాలిక సుఖాలను కోరుకుంటారు మరియు దీపం ద్వారా అంటే బాబా ద్వారా అవినాశి ప్రాప్తిని కూడా కావాలనుకుంటారు. వీరు మాటిమాటికీ అడుగుతూ ఉండేవారు. రెండవ నెంబరు వారు అలోచించేవారు, వీరు అడుగుతూ ఉండేవారు - ఇలా చేయనా, వద్దా? ప్రాప్తి లభిస్తుందా, లభించదా? అవుతుందా, అవ్వదా? కష్టమా, సహజమా? ఈ ఒక్క మార్గమే సరైనదా లేక ఇంకా ఏమైనా ఉన్నాయా? ఇలా స్వయంతో లేదా ఇతర అనుభవి అత్మలను అడిగేవారిగా ఉంటారు. కోరిక ఉండి కానీ కోరికంటే ఏమిటో తెలియనివారిగా అయ్యే సాహసం లేదు. కలుసుకోవాలని కూడా అనుకుంటారు కానీ జీవిస్తూ చనిపోవాలని అనుకోరు. జీవిస్తూ చనిపోవటంలో లేదా వదలటంలో హృదయం బ్రిడ్జెటోతుంది. ఇలా మూడు రకాలైన పురుగులు దీపం దగ్గరకి వస్తాయి.

నేను ఎటువంటి దీపపు పురుగు? అని మిమ్మల్ని మీరు అడగండి. అనేక రకాల స్వతులనే చక్కాలస్త్రి సమాప్తి అయిపోయాయా లేక ఇప్పటికీ కూడా ఏదోక చక్కం తనవైపుకి ఆకర్షించు కుంటుందా? ఒకవేళ ఇప్పటికీ కూడా ఏదోక వ్యర్థ స్వతి అనే చక్కం తిరుగుతూ ఉంటే స్వదర్శన చక్కధారి అనే సంగమయుగి బ్రాహ్మణుల బిరుదు పొందలేదు. స్వదర్శనచక్కధారియే కాదు; భవిష్యత్తులో చక్కవర్తి రాజుగా కూడా కాలేదు. 63 జన్మలు భక్తిమార్గంలో అనేక రకాల వ్యర్థ చక్కాలు తిరగటంలో సమయం పోగొట్టుకున్నారు. అదే సంస్కారం ఇప్పుడు అంటే సంగమయుగంలో కేడా వద్దనుకున్నా కానీ ఎందుకు వచ్చేస్తుంది? చుట్టు తిరగటంలో ప్రాప్తి అనుభవం అవుతుందా లేక నిరాశ అయిపోతారా? 63 జన్మలు తిరుగుతూ అన్ని పోగొట్టుకుని, స్వయాన్ని మరియు బాబాని మర్మపోయారు అయినా కానీ ఇప్పటికీ ఇంకా అలసిపోలేదా? గమ్యం దొరికినా కానీ ఎందుకు తిరుగుతున్నారు? అవినాశి ప్రాప్తి లభిస్తున్నా కానీ వినాశి అల్పకాలిక ప్రాప్తి ఇప్పుడు కూడా ఆకర్షిస్తుందా? ఇప్పటికీ కూడా ఇతరులు ఎవరైనా గమ్యానికి చేరేవారిగా

కనిపిస్తున్నారా? శ్రేష్ఠ గమ్యాన్ని తెలుసుకుని కూడా అవసర సమయంలో ఉపయోగపడుతుందని అల్పాలిక గమ్యాన్ని కూడా చూసుకుని ఉంచుకున్నారా? ఇలా చాలా చతురమైనవారు కూడా చాలామంది ఉన్నారు. తీసుకునే సమయంలో తీసుకోవటంలో అందరూ తెలివైనవారు కానీ వదిలే సమయంలో బాబాకి చతురత చూపిస్తున్నారు. ఏమి చతురత చూపిస్తున్నారు? వదిలే సమయంలో భోజాగా అయిపోతున్నారు. పురుషార్థులం, సమయానికి అవే పోతాయి, పరిస్థితులు ఆవిధంగా ఉన్నాయి, కర్మలభాతా కతినంగా ఉంది, చేయాలనుకుంటున్నాను కానీ ఏం చేయను? నెమ్ముది నెమ్ముదిగా అదే అయిపోతుంది ఇలా భోజాగా విషయాలు తయారుచేస్తున్నారు. జ్ఞాన సాగరుడైన బాబాకే జ్ఞానం చెప్పటం ప్రారంభిస్తున్నారు. కర్మల గుహ్యాగతి జ్ఞాతకే తమ కర్మకథలను వినిపిస్తున్నారు మరియు తీసుకునే సమయంలో మాత్రం చతురులు అయిపోతున్నారు. చతురతతో ఏమంటున్నారంటే - బాబా నీవు దయాహృదయుడవు, వరదాతవు. నేను కూడా అధికారిని, నీ బీడ్డగా అయ్యానంటే పూర్తి అధికారం నాకు లభించాలి అని అంటున్నారు. తీసుకోవటంలో పూర్తిగా తీసుకోవాలి కానీ వదలటంలో ఎంతో కొంత దాహకోవాలి అంటే ఏదొక తమ పాత సంస్కరాన్ని, స్వభావాన్ని లేదా సంబంధాన్ని కూడా వెనువెంట ఉంచుకుంటున్నారు. అంటే చతురులే కడా? తీసుకునేది పూర్తిగా కానీ ఇచ్చేది మాత్రం శక్తినునిరించి. ఇలా చతురత చూపించేవారు ఏ పదవి పొందుతారు? ఇటువంటి చతుర పిల్లలకు ద్రామానుసారం ఏ చతురత జరుగుతుంది? స్వర్ణానికి అయితే అందరూ అధికారి అయిపోతారు కానీ రాజధానిలో నెంబరువారీగానే ఉంటారు కడా. స్వర్గ వారసత్వాన్ని బాబా అందరికి ఇస్తారు కానీ పదవి మాత్రం ప్రతి ఒక్కరి తమ నెంబరు అనునిరించి లభిస్తుంది. అందువలన ద్రామానుసారం ఎటువంటి పురుషార్థమో అటువంటి పదవి స్వీతహోగానే ప్రాప్తిస్తుంది. బాబా నెంబరు తయారుచేయటం లేదు; కొందరిని రాజులుగా తయారుచేసే జ్ఞానం, కొందరికి ప్రజలుగా తయారుచేసే జ్ఞానం చెప్పటం లేదు. ఇలా వేర్చేరుగా చెప్పటం లేదు; సూర్యవంశీయులని, చంద్రవంశీయులని వేర్చేరుగా చదివించటం లేదు. కొందరికి మహారథి అని, కొందరికి గుళ్ళపు సవారీ అనే ముద్ర వేయటం లేదు కానీ ద్రామానుసారం ఎటువంటి మరియు ఎంత ఎవరు చేసుకుంటారో అంత పదవిని పొంది వెళ్లారు. అందువలన తీసుకోవటంలో ఎలా అయితే చతురులు అవుతున్నారో అదేవిధంగా ఇప్పటంలో కూడా చతురులు అప్పండి, భోజాగా అప్పకండి. మాయ యొక్క చతురతని తెలుసుకుని మాయాజీత్ అప్పండి. ఒకే యధార్ గమ్యానికి బదులు ఏదైనా అల్పాలిక గమ్యం ఇప్పటికీ మిగలలేదు కడా అని పరిశేఖించుకోండి. వద్దనుకున్నా కానీ బుద్ధి అక్కడికి వెళ్ళిపోతుందా? బుద్ధి ఎక్కడికైనా వెళ్తుందంటే మరో గమ్యం ఏదో ఉన్నట్లు. కనుక హాద్దులోని గమ్యాలన్నింటినీ పరిశేఖించుకుని ఇప్పాడు సమాప్తి చేసుకోండి. లేకపోతే ఇవి నదాకాలిక శ్రేష్ఠ గమ్యం నుండి దూరం చేస్తాయి. ఇలా చేయండి అని బాబా స్వస్థంగా శ్రీమతం ఇస్తున్నారు కానీ పిల్లలు ఇలా అనేదానిని ఎలా అనేదానిలోకి మార్చేనుకుంటున్నారు. ఎలా అనేదానిని సమాప్తి చేసి బాబా ఎలా నడిపిస్తున్నారో అలా నడవండి. మంచిది.

ఈవిధంగా దీపం సమానంగా లైట్‌ఫాస్, మైట్‌ఫాస్ అయ్యే నెంబర్‌పన్ దీపపు పురుగులకి, అనేక చక్కాలను సమాప్తి చేసి స్వాదర్శనచక్కధారిగా అయ్యేవారికి, విక్ష్యయజమానిగా అయ్యే అధికారాన్ని ప్రాప్తింప చేసుకునేవారికి, ప్రతి అడుగు బాబా శ్రీమతానుసారంగా వేసేవారికి, ఒక్క అడుగులో కోటానుకోట్ల శ్రేష్ఠ సంపాదన చేసుకునేవారికి, సదా లవటీనంగా ఉండే దీపపు పురుగులకి దీపం అయిన బాబా యొక్క ప్రియస్వాత్ములు మరియు నమస్కారమే.